

biografie DIGNA SINKE

Digna Sinke werd geboren in Zonnemaire (Zeeland). Ze studeerde in 1972 af aan de Nederlandse Filmacademie met de korte film "Groeten uit Zonnemaire". Sindsdien maakte ze een aantal documentaires en vijf lange speelfilms. Haar film "De Stille Oceaan" draaide in het competitieprogramma in Berlijn (1984). Haar speelfilm "Belle van Zuylen" (1994) was drie keer genomineerd op het Nederlands Filmfestival, en won de Grote Prijs op het festival van Mannheim/Heidelberg.

Haar documentaire Weemoed & Wildernis, het laatste deel van een langlopend project over het eilandje Tiengemeten, won de prijs voor beste documentaire op het FIFE-festival in Parijs (2010) en in Freistadt (2011).

Haar documentaires Onder de Oppervlakte (2015) en Bewaren of hoe te leven (2018) waren genomineerd voor een Gouden Kalf.

Vanaf 1977 heeft ze diverse bestuurlijke en adviserende werkzaamheden verricht, oa. voor de Culturele Raad Noord-Holland, Raad voor de Kunst, Amsterdams Fonds voor de Kunst, Federatie van Kunstenaarsverenigingen, DIFA, Binger Film Instituut, Kunsten 92, Nederlands Film Festival, de FPN en de NAPA.

Digna is ridder in de Orde van Oranje Nassau (1998).

In 2016 ontving ze Groeneveld prijs, voor haar inzet voor natuur en landschap.

Ze is bestuurslid van de NAPA (Nederlandse Audiovisuele Producenten Alliantie).

Na het overlijden van producent René Scholten (2001) nam Digna het filmproductiebedrijf Studio Nieuwe Gronden (nu: SNG Film) over. Sindsdien produceerde ze meer dan veertig films, waaronder Kala azar van Janis Raza (Tiger Competition IFFR 2020), Leonie, actrice en spionne (IFFR 2020), Ik wil gelukkig zijn (2015) en Droom & Daad (2012) van Annette Apon, Tanzania Transit (2018) en Wavumba (2012) van Jeroen van Velzen (Best new documentary director, Tribeca 2012), De Engel van Doel van Tom Fassaert (Forum Berlijn, 2011) en Winterstilte van Sonja Wyss (Forum Berlijn, 2009).